

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 58/13
Λουξεμβούργο, 8 Μαΐου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-508/11 P
Eni SpA κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επικυρώνει, ως προς την ιταλική εταιρία Eni SpA, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με σύμπραξη στις αγορές των συνθετικών καουτσούκ

Η Eni υποχρεούται αμετάκλητα να καταβάλει πρόστιμο 181,50 εκατομμυρίων ευρώ

Το 2006 ¹ η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα συνολικού ύψους άνω των 519 εκατομμυρίων ευρώ σε δεκατρείς εταιρίες ² για συμμετοχή, σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα μεταξύ της 20 Μαΐου 1996 και της 28ης Νοεμβρίου 2002, σε σύμπραξη στην αγορά του καουτσούκ από βουταδιένιο (CB) και του καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος (CSB). Πρόκειται για συνθετικά καουτσούκ που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή ελαστικών, καθώς και διαφόρων καταναλωτικών ειδών, όπως είναι ορισμένες επικαλύψεις δαπέδων και οι μπάλες του γκολφ.

Η έρευνα σχετικά με τη σύμπραξη αυτή άρχισε με την υποβολή αιτήσεων εφαρμογής μέτρων επιείκειας από την εταιρία Bayer το 2002. Η παράβαση συνίστατο στον καθορισμό τιμών-στόχων, την κατανομή πελατών διά συμφωνιών περί αποφυγής του επιθετικού ανταγωνισμού και την ανταλλαγή απόρρητων πληροφοριακών στοιχείων σχετικών με τις τιμές, τους ανταγωνιστές και τους πελάτες.

Ειδικότερα, όσον αφορά την ιταλική εταιρία Eni SpA και της θυγατρική της Polimeri Europa SpA (η οποία της ανήκει εξ ολοκλήρου και ονομάστηκε εν συνεχεία Versalis SpA), η Επιτροπή προσαύξησε κατά 50 % το βασικό ποσό του προστίμου ως προς αυτές, θεωρώντας τις υπότροπες, λόγω της συμμετοχής τους σε δύο παλαιότερες συμπράξεις ³, με συνέπεια να τους επιβάλει συνολικό πρόστιμο ύψους 272,25 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι εν λόγω εταιρίες προσέφυγαν στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2007, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής ή τη μείωση των αντίστοιχων προστίμων. Με τις αποφάσεις που εξέδωσε το 2011 ⁴, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση ως προς τη Unipetrol, τη θυγατρική της Kaučuk, και τη Trade-Stomil.

Όσον αφορά την Eni και τη θυγατρική της Polimeri Europa, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η εξέλιξη της διαρθρώσεως και των συμμετοχών των συγκεκριμένων εταιριών ήταν ιδιαίτερα πολύπλοκη και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι ίδιες αυτές επιχειρήσεις είχαν εκ νέου υποπέσει σε παράβαση. Για τον λόγο αυτόν μείωσε το πρόστιμο που τους είχε επιβληθεί εις ολόκληρον σε

¹ Απόφαση C(2006) 5700 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F/38.638 – Καουτσούκ από βουταδιένιο και καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παράγεται με πολυμερισμό γαλακτώματος).

² Πρόκειται για τις Eni SpA, Versalis SpA, Bayer AG, The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH και Dow Europe, Shell Petroleum NV, Shell Nederland BV και Shell Nederland Chemie BV, Unipetrol a.s., Kaučuk a.s., καθώς και Trade-Stomil sp. z o.o.

³ Πρόκειται για την «απόφαση Πολυπροπυλένιο» (απόφαση 86/398/CEE της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου [81 ΕΚ] (IV/31.149 – Πολυπροπυλένιο) (ΕΕ L 230, σ. 1), και την «απόφαση PVC II» (απόφαση 94/599/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου [81 ΕΚ] (IV/31.865 – PVC), ΕΕ L 239, σ. 14).

⁴ Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2011, *Shell Petroleum NV κ.λπ. κατά Επιτροπής* (T-38/07), *Eni SpA κατά Επιτροπής* (T-39/07), *The Dow Chemical Company κ.λπ. κατά Επιτροπής* (T-42/07), *Kaučuk a.s. κατά Επιτροπής* (T-44/07), *Unipetrol a.s. κατά Επιτροπής* (T-45/07), *Trade-Stomil sp. z o.o. κατά Επιτροπής* (T-53/07), *Polimeri Europa SpA κατά Επιτροπής* (T-59/07), βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου [αριθ. 71/11](#) στα γαλλικά.

181,50 εκατομμύρια ευρώ. Εν προκειμένω, η Eni άσκησε ενώπιον το Δικαστηρίου αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ⁵.

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η Eni προβάλλει, ειδικότερα, ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέτρο που της καταλογιζόταν ευθύνη για την παράβαση στην οποία είχε υποπέσει η Syndial SpA (πρώην EniChem SpA, άλλη εταιρία του ομίλου Eni) και/ή η Versalis.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει σήμερα ότι, κατά πάγια νομολογία, η συμπεριφορά μιας θυγατρικής εταιρίας μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία ιδίως όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει αυτοτελώς τη συμπεριφορά της στην αγορά, αλλά εφαρμόζει ως επί το πλείστον τις εντολές της μητρικής εταιρίας.

Όταν ειδικά η μητρική εταιρία κατέχει το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής που παρέβη τους κανόνες του ανταγωνισμού του δικαίου της Ένωσης, υφίσταται μαχητό τεκμήριο ότι η εν λόγω μητρική εταιρία ασκεί όντως αποφασιστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της. Εν προκειμένω, καθ' όλη τη διάρκεια της επίμαχης παραβάσεως, η Eni κατείχε απευθείας ή εμμέσως τουλάχιστον το 99,97 % του κεφαλαίου των εταιριών του ομίλου οι οποίες δραστηριοποιούνταν στους κλάδους του CB και του CSB (EniChem Elastomeri, EniChem SpA και Versalis). Η μητρική εταιρία και η θυγατρική της συναποτελούν, εν προκειμένω, ενιαία επιχείρηση, οπότε η Επιτροπή μπορεί επιβάλει πρόστιμο στη μητρική εταιρία, χωρίς να απαιτείται να αποδείξει την εμπλοκή της εταιρίας αυτής στην παράβαση.

Το τεκμήριο περί πραγματικής ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής, το οποίο εφάρμοσε η Επιτροπή και επιβεβαιώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, δεν είναι αμάχητο. Για την ανατροπή του, η Eni έπρεπε να αποδείξει ότι η Versalis μπορούσε να ενεργεί με απόλυτη αυτοτέλεια όχι μόνον από επιχειρηματικής, αλλά και από χρηματοοικονομικής απόψεως, πράγμα που η Eni δεν έπραξε.

Το Δικαστήριο απέρριψε επίσης το επιχείρημα της εταιρίας Eni ότι, δεδομένης της περιορισμένης ευθύνης των κεφαλαιουχικών εταιριών και της αυτοτελούς νομικής προσωπικότητας των εταιριών, δεν είναι δυνατόν να καταλογιστεί στην εταιρία ευθύνη για παράβαση στην οποία έχουν υποπέσει οι θυγατρικές της.

Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, κατά το δίκαιο του ανταγωνισμού της Ένωσης, η επιχείρηση νοείται ως ενιαία οικονομική οντότητα –έστω και αν, από νομικής απόψεως, η οντότητα αυτή συνίσταται από περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα– η οποία ευθύνεται για παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού σύμφωνα με την αρχή της προσωπικής ευθύνης.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

⁵ Εκκρεμούν ενώπιον το Δικαστηρίου οι υποθέσεις: [C-499/11 P](#), Dow Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής (κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου T-42/07) και [C-511/11 P](#), Versalis (πρώην Polimeri Europa) κατά Επιτροπής (κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου T-59/07).